

MILIÓN DĚTÍ SE MODLÍ RŮŽENEC 2018

Milé děti!

Dnes se na vás opět obracíme s prosbou o vaši pomoc. Určitě všechny dobře víte, že ve světě je mnoho válek, sporů, hladu a bídy. My dospělí už často nevidíme žádné východisko. Ale vy můžete pomoci více než kdokoliv jiný!

Když jednou Pán Ježíš žehnal dětem, učedníci je odháněli, aby odešly. Ale Pán Ježíš to nedovolil a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří nebeské království!“ Pán Ježíš dal vám, dětem, obzvláštní moc, abyste mu modlitbou pomohly porazit zlo ve světě. Proto vás i letos znovu zveme, abyste se spolu modlily růženec a vyprošovaly mír ve světě. Růženec má totiž velkou moc. Když se ho modlíte, držíte se ruky Panny Marie a ona společně s vámi dokáže vyprosit u Pána Ježíše skutečné zázraky! To uvidíte i na následujícím příkladu ze života svaté Marie Alfonsíny z Palestiny.

14. dubna 1886 se událo cosi neuveřitelného. V tento den pomáhala 12-letá dívka Nousseira Habib při čištění kamenné dlažby v přístavbě domu řeholních sester. Tehdy tam ještě neměli tekoucí vodu, jak to máme my, proto malá Nousseira musela pokaždé chodit ke studni a vodu nabírat vědrem visícím na laně.

Zpočátku šlo všechno dobře, ale po chvíli už holčička neměla dost sil a plné vědro ji stáhlo do nádrže hluboké 8 metrů. Sestra Kateřina, která to viděla, hlasitě volala o pomoc, ale až za deset minut přišli muži, kteří spustili lano do studny. Dívka se sice dvakrát vynořila na hladinu, ale byla už v bezvědomí, a proto se lana nedokázala chytit.

Mezitím již u studny byli plačící rodiče malé Nousseiry a obyvatelé vesnice. Stejně jí ale už nikdo nedokázal pomoci. Sestra Marie Alfonsína hned svolala do kostela děti, které byly u ní, a před Nejsvětější svátostí se s nimi začala modlit růženec.

Společně a z celého srdce prosili Pána Ježíše o záchranu své kamarádky. Potom sestra Marie Alfonsína utíkala zpět ke studni, prodrala se přes houf lidí a hodila do nádrže svůj růženec. Nahlas přitom zvolala: „Královno růžence, zachraň toto dítě a pomoz nám v naší velké nouzi!“ Přítomní se jí vysmívali a křičeli: „Dívka se utopila, vždyť téměř hodinu leží na dně nádrže.“ Ale sestra Marie Alfonsína se nedala odradit, znovu odešla k dětem do kostela a pokračovala v modlitbě růžence.

Mezitím u nádrže zůstala sestra Kateřina. Ona také věřila, že Panna Maria může u Boha vyprosit všechno. Proto spustila vědro ještě jednou až na dno. Najednou se lano pohnulo. Když sestra s pomocí muže vedle něj začala vědro vytahovat, představte si, co se stalo: Nousseira stála ve vědru s růžencem kolem krku! Jako kdyby se nic nebylo stalo, objala svou učitelku a vyprávěla: „Když jsem byla ve vodě, cítila jsem, jak na mě padl jasně zářící růženec a jak se mi ovinul kolem krku a ruky. Nádrž byla najednou plná světla. Ve vodě jsem se cítila tak dobře jako na pohovce. Pak jsem viděla u otvoru nádrže mnoho lidí a nějaký hlas na mě zavolal: ‚Chyt’ se lana!‘ Chytila jsem se ho a jsem venku celá a zdravá.“

Sestra Kateřina ihned běžela do kostela a sestře Marii Alfonsíně, která se tam ještě stále modlila, řekla o zázračné záchraně děvčátka. Když sestra Marie Alfonsína vyšla z kostela, natěšená Nousseira jí šla vstříc a řekla: „To, co jsem viděla v cisterně ozářené růžencem, mě naplnilo nepopsatelným štěstím! Je mi jen líto, že mě z ní tak rychle vytáhli.“

Nousseira se od té doby denně spolu se sestrami modlila růženec a všem vděčně vyprávěla o své zázračné záchraně.

Děkujeme za vaši modlitbu!

